

Henseende, saa maatte han foretrække at stemme for, at Loven udkom. Det er netop det vanskelige Punkt, denne provisoriske Lov skulde angaae; netop det, som ogsaa i selve Lovudkastet forekommer mig at være behandlet paa den mindst tilfredsstillende Maade. Jeg troer, at den af min ærede Sidemand stillede Betingelse er noget nær uopfyldelig, og jeg kan derfor ikke Andet end antage, at han vil gaae ind paa Loven, idet han stiller en Betingelse for dens Ikke-Vedtagelse, som er uopfyldelig.

For hyderligere at motivere Minoritetens votum skal jeg tillade mig at fremkomme med en Deel Erindringer, der ere fremsatte af Lovens Modstandere og tildeels fremkomne ved en Conference med Udvalget. Enkelte af disse Punkter ere allerede berørte af den ærede Ordfører; men de kunne naturligviis blive seete fra en anden Side end den, hvorfra han har seet dem. Jeg maa imidlertid bemærke, at hvad jeg vil fremkomme med, kun kan betragtes som blotte Antydninger, for at imødegaae den Indvending, at de, der have anket over Loven, ikke have motiveret disse Anker, hvorpaa deres Andragende om Lovens Udsættelse er begrundet. Jeg vil rigtignok ikke ganske kunne afhjælpe hiin Mangel, men i alt Fald skal jeg efter ringe Kræfter saa godt som muligt forsøge at fremkomme med en Deel af det, der har foranlediget deres Andragende. Jeg skal dele disse Bemærkninger i 3 Dele: først med Hensyn til Loven i Almindelighed, derpaa med Hensyn til de enkelte Paragrapher, og endelig for det Tilfælde, at Loven maatte gaae til videre Behandling, skal jeg fremkomme med Antydninger til nogle Ændringsforslag, som jeg rigtignok ikke selv vil paatage mig at stille, da jeg savner fornøden technisk Indsigt; men jeg har forudsat, at der muligen kunde være Medlemmer i Thinget, der vare i Besiddelse af en saadan, og som vilde optage disse Antydninger; den ærede Ordfører for Udvalget har erklæret, at dette ikke vilde gaae ind derpaa. Jeg skal nu først begynde med den Deel, der angaaer Loven i sin Almindelighed. Man har saaledes indvendt imod Loven, at medens den paa den ene Side ikke hjemler Communen

tilstrækkelig Magt til at optræde for at forbedre de ikke gode, jeg kan gjerne sige slette, hygieiniske Forhold, saaledes giver den paa den anden Side heller ikke Communen det behørlige Paalæg til at virke for Ændringer i saa Henseende. § 29 indeholder rigtignok en Bestemmelse om Communens Ret til at forlange Expropriation, men den har aldeles ikke paalagt den det som Pligt ved Expropriation at søge forbedret de slette hygieiniske Forhold. Endvidere indeholder Loven ikke noget om Autoriteternes Ret til at condemnere ældre, forfaldne Bygninger. Vi have Exempler paa flere Steder i Byen, at det har sine Ulemper, at der ikke have nogen saadan Bestemmelse. Jeg erindrer saaledes i Springgade, hvor der i længere Tid har staaet et Huus i en saadan Stand, at man har maattet sætte Stiver dertil, for ikke at tale om Møllen paa Bolden, der har staaet som Ruin i lang Tid. Altsaa: Loven burde have indeholdt en Forpligtelse for Communen til at søge nedrevet ældre, forfaldne Bygninger for at faae Byggeplads til gode og sunde Boliger. Der er udhævet et Dvarteer ude ved Nyboder, imellem Rosengade og Klerkegade. Det har været Gjenstand for en udsørlig Beskrivelse i „Ugeskrift for Læger“, ledsaget af et Kort, hvoraf man kan see, at det hele Terrain er saa forbygget, at det er umuligt, at frisk Luft kan trænge ned til de stærkt sammenpakkede Beboere, og her skal dog Loven forsaavidt være skeet Jyldest, som $\frac{1}{4}$ af den hele Strækning er udlagt til Gaardsplads; men desuagtet er det dog et af de usundeste Dvarterer i hele Byen. Det er jo rigtignok en vanskelig Sag, da det vil medføre betydelige Udgifter, at paalægge Communen Expropriationspligt; men paa den anden Side er det en meget vigtig Forpligtelse for det Offentlige at sørge for, at Luften er saaledes i Byen, at Indvaanerne ikke udsættes for den Fare og Ulempe, Mangel paa frisk Luft medfører, og navnlig er det vigtigt i det overbefolkede Dvarteer, jeg har nævnt. Det synes ogsaa, at Loven kunde have skjælnet imellem Beboelsesbygninger og Stalde, Brænderier o. s. v. og fordre udlagt en større Gaardsplads ved de sidste end ved de første. Fremdeles har man troet, at Loven burde forpligte Communen til efterhaanden ved Expropriation at sørge